

noget Møde; men hværtigt vil jeg gjøre derede Medlemmer opmærksomme paa, at jeg anser det for sandsyntligt, at inde i næste Uge vil blive afholdt Møde om Onsdagen. Næste Møde afholdes saaledes forstkomende Onsdag Middag kl. 5½ og Dagsordenen vil da være:

1) Første Behandling af: 1ste Desember

Forslag til Beslutning om Medstillelse af et Nevalg paa 9. Medlemmer i Auledning af Gentempsretten af Loven af 6te Juli 1867 om Afsløring af de ved Demarcationslinien om København pålagte Indskrænkninger m. v.

2) Første Behandling af:

Forslag til Lov om Retningens af den sydvestlige Fernbane.

Mødet hævet kl. 5½.

Dermed var det afsluttet med en ugen af tidsforsigtighed.

Tire og Tyrgetyvende Møde.

Onsdagen den 10de Februar kl. 1.

Forhandlingsprotocollen for følgende Møde blev opført og vedtagen.

Det er vedtaget til den næste Møde at opnå et nyt møde d. 17. Februar.

Førmanden: Jeg skal "gjøre opmærksom paa at der i går Førermiddag paa de Herrers Plads ved omdeelt Forslag til Lov om Fæste godset Overgang til Selvejendom", saaledes som det ikke er vedtaget ved 2den Behandling heraf. Thinget opmødte sine kommissioner ved at få vedtaget overfor.

Efter Dagsordenen gift man derpå over til et nyt møde d. 17. Februar.

Forslaget findes i Dagsord. A. Sp. 1975 — 76.

Førmanden: Det vil erindres, at denne 1ste Behandling af Forslaget foregaaer efter Negleterne for et Lovforslags i 1ste Behandling. Forhandlingerne er saaledes afsluttet. Den ørede Forlagsstiller har Ordet.

Bille: Den vigtige Lov om Afsløringen af de ved Denmarkationslinien om København pålagte Indskrænkninger og om Bevmyndigelse for Regjeringen til Afhændelse af en Deel af Københavns Fæstningsverker på Sjælland knytter sig til den ørederede Krigsministers første parlamentariske Optreden; den har været Livet igennem og findet Marcedag sammen med det betydeligste Arbeide, som skyldes den ørederede Krigsminister, nemlig selve Hærelven. Det er en Lov, som har kostet ikke ringe Arbeide, og som i Rigsdagen blev ledet hen i en noget anden Retning end den, Regjeringen oprindeligt havde påtaget. Samtidig sluttede Ministeren sig dertil, og det lykkedes at føre Loven igennem i forholdsvis fort Tid, ligesom dens senere Udførelse også er påskyndet med Hurtighed. Det kan ikke have været Meningen, at da Rigsdagen var færdig med denne Lovs Vedtagelse, dermed al videre Control med Sagen skulle være givet ud af Rigsdagens Haand. Det er ganz ikke udtrykkeligt blevet udtalt, at det maatte forudsættes, at Krigsministeren og Regjeringen i det Hele vilde senere lade tilflyde Thinget og Rigsdagen i det Hele nogen Meddelelse om, hvad der var gjort for at føre Loven praktisk igennem. Det er altsaa ikke nogen blot og bare Hæftighed, der er viist Rigsdagen, når den ørederede Krigsminister har efter 25 Dages Hærelb forelagt os den Indberetning til hvis Foreleggelse Hans Majestæt Kongen under 4de Januar d. A. havde givet sit Samtykke; det er kun Opfyldelsen af en Forudsetting, som dengang er udtalt under Forhandlingerne og ikke fra Ministerens Side imøde, eller ret vel fundes tænkes at mode nogen Indsigelse. Sagen er sag stort og vigtig, der angaaer saa store Interesser og spiller allerede fra det finansiel Standpunkt saa stor en Rolle, at det er naturligt, at Rigsdagen må ønske at komme noget nærmere ind paa den hele Sags Provelse.